

„и радвайте сѧ на неѧ.“ Тогаъ є радость, тогаъ є блаженство, кога чловѣците идатъ по Словото, и тогаъ ща сѧ радуватъ во се-щѣ на наследството си; и това є речь та Гос-подна: „Продай си имота и го раздай на „сыромасъите и дойди слѣдъ мене.“ И то-ва ще да рече: „не грыжайтесь за оутріши-ніа денъ, „Зашото Господъ знае какво вѣтре-бъда.“

Но сичката сила на това поученіе на словото стои самовѣ поклоненіето и совершенното вѣр-ваніе Богъ въ Троица: сирѣчъ, да не согрѣшава чловѣкъ нити противъ отца, който є вѣчната оумѣ, нити противъ сына, който ображава вѣ-ществото, нити противъ святаго Ахъа. И сичко това несогрѣшеніе стои въ отхраненіето на чловѣка совершенното искѣство, наѣките и хѣдожеството. Примѣра на отхраненіето, сынове мои! даде ѿни го сѫщіа Христосъ съ оучениците си; Зашото той не є избралъ да направи новыя чловѣкъ, или Япостолете си, нити отъ книжовници нити отъ фаріси, ко-ито вѣхъ остарѣли и оуцѣлѣли въ наравове-те вѣтхаго чловѣка; но отъ рѣкаре и просты чловѣци, които бѣзъ да знаатъ много нити за добро. нити за зло, слушаха и прилича-ха на малки дѣца съ отхраненіето да възено-вляніето на чловѣка; сирѣчъ, той не є из-